

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ
ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟ·Υ·ΠΗΚΟΟΝ
ΚΥΡΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ποίημα

Ἰοσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου Μοναχοῦ

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ
ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμβ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου

σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

γῆ εὐθεία· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε
ζήσεις με·

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως
τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου
ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν
ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Ἦχος ᾠ̇ Δι̇

Χ̇ **Δ̇** **Θ**ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν **ᾠ̇**
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος **Δ̇** εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου **ᾠ̇**

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (**Τό
ῶς ἄνω**)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ
τῷ Ὄνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

ᾠ̇ **Δ̇** **Θ**ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν **ᾠ̇**
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

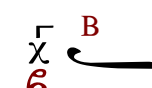

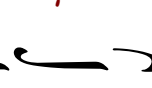
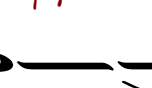
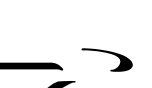

τι Κυ ρι ου

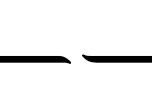

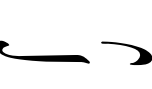
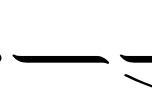

Στίχος 3. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

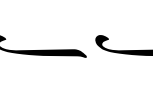

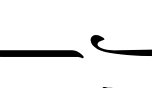

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ'

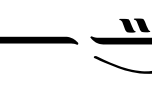
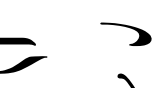

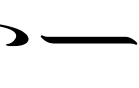

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

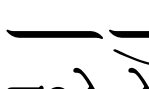

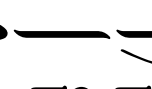

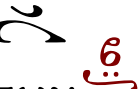

τη Θε ο το κω ε κτε νως νυν προσ

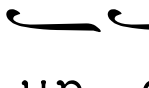

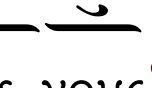

δρα μω μεν α μαρ τω λοι και τα πει νοι και

προσ πε σω μεν εν με τα νοι α κρα ζον τες

εκ βα θους ψυ χης Δε σποι να βο η θη σον

+
εφ η μιν σπλαγ χνι σθει σα σπευ σον α

πολ λυ με θα υ πο πλη θους πται σμα των

μη α πο στρε ψης σουσ δου λους κε νους σε

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

γαρ και μονην ελπιδα κκτημεθα ^{6.}
Δόξα... ὁμοιον ^χ ^{6.} Δοξα Πατρι και

Υιω και Αγιω Πνευματι ^Δ
Τῆς Θεοτόκου τῆ εἰκόνι προσδράμωμεν οἱ ἐν κινδύνοις καὶ αὐτῇ νῦν προσπέσωμεν ἀπό βαθέων κράζοντες καὶ πόνου ψυχῆς· τάχος ἡμῶν ἄκουσον τῆς δεήσεως, Κόρη, ὡς Γοργοῦπήκοος φερωνύμως κληθεῖσα· σύ γάρ ὑπάρχεις πρόμαχος ἡμῶν καὶ ἐν ἀνάγκαις ἐτοίμη βοήθεια.

^χ ^Β ^Δ Τῆς Θεοτοκου τη ει κο νι προσ
δρα μω μεν ^{6.} οἱ εν κιν δυ νοις και αυ τη νυν
προ σπε σω μεν ^{6.} α πο βα θε ων κρα ζον
τες και πο νου ψυ χης ^Δ τα χος η μων α κου
σον της δε η σε ως Κορη ^Δ ως Γορ γο υ πη

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

κοος ^Δ φε ρω νυ μως κλη θει σα ⁶ Συ γαρ υ παρ
χεις προ μα χος η μων ^Δ και εν α να γκαι σε
τοιμη βο η θει α ⁶

^Γ ^Μ ^Δ ^Β
⁶ ⁶ ⁶ ⁶ ⁶ ⁶ ⁶ ⁶
Και νυν και α ει και εις τους αι ω
^Γ
νας των αι ω νων Α μην ⁶

⁶ Ο υ σι ω πη σω μεν πο τε Θε ο το κε
τας δυ να στειας σου λα λειν οι α να ζι οι ⁶ ει
μη γαρ συ προ ι στα σο πρε σβε ευ ου σα
^Δ τις η μας ερ ρυ σα το εκ το σου των κιν δυ
νων ^Δ Τις δε δι ε φυ λα ζεν ε ως νυν ε λευ

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Θε ρους ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ
σου σους γαρ δου λους σω ζεις α ει εκ παν τοι
ων δει νω ω ων

Ὁ Ν' φαλμός χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι·

πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν·

όλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Ὡδὴ α'. Ἢχος πλ. δ'. Ὑγράν διοδεύσας.

μασ

μασ

Θαυμάτων τῶν θείων σου τὴν πληθύν καὶ τῶν τεραστίων εὐφημῆσαι ἐπιχειρῶν, σοῦ δέομαι, Κόρη, ἐκ καρδίας, Γοργουπήκοε, χάριν παράσχου μοι.

θυ υν

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

καὶ τῶν τε ρασιῶν εὐφημῆσαι ἐπιχει
ρων^Δ σου δεομαι Κορη ἐκ καρδίας^Δ Γορ
γοῦ πηκοῦ εὐχαριν παρὰ σχουμοι^Δ
^Γ
^Δ Ὑπερ ἀγία Θεοτοκε σωσον η
μας^Δ

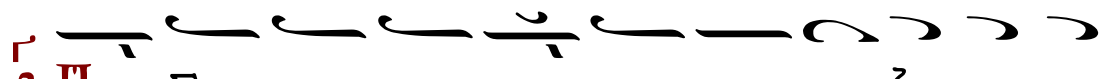

Τίς οὐκ ἐκπλαγείη τῆς σῆς μορφῆς τὰ θαύματα, Κόρη; ἐκ γάρ ταύτης τῷ λειτουργῶ τραπέζης ἐφώνησας τρισάκις, Γοργοῦπήκοος ὄθεν ὠνόμασαι.

^Μ ^Γ
^Δ Τίς οὐκ ἐκπλαγείη τῆς Σῆς Μορφῆς
ταῖς θαύματά Κορη ἐκ γὰρ ταύτης τῷ λει
τουργῶ^Δ Τραπέζης ἐφώνησας τρισάκις
Γοργοῦπήκοος ὄθεν ὠνόμασαι^Δ

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Α Δοξα Πατρι και Υι ω και α γι ω

Πνευμα τι Α

Πως σου τό τεράστιον ἐξειπεῖν δυνήσομαι,
Κόρη; σύ γάρ πρώην τόν ἀπειθῆ μοναχόν
ἀόμματον εἰργάσω, καί πάλιν τοῦτον
κατέστησας βλέποντα.

Α Πως Σου το τε ρα στι ον ε ξει πει ει ν

δυ νη σο μαι Κο ρη Συ γαρ πρω ην τον α πει

θη Α Μο να χον α ομ μα τον ει ρ γα α σω και πα

λιν του τον κα τε στη σας βλε πον τα Α

Α ^Μ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην Α

Χαῖρε καί εὐφραίνου, θεία μονή τοῦ
Δοχειαρίου, σύ γάρ ἔσχες τήν τοῦ παντός

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Κυρίαν προστάτιδα καί σκέπην, καθάπερ αὕτη
σαφῶς ἐπηγγείλατο.

Ἦ **Χ**αι ρε και ευφραινου θει α Μο νη η του
Δο χει α ρι ου Συ γαρ εσχεσ την του παν
τος Ἦ Κυ ρι αν προστατιδα και σκε επην Ἦ κα
θα περ Αυ τη σαφως επηγγειλα το Ἦ

*Ἦ δὴ γ'
Ὁ Εἰρμός
Οὐρανίας ἀψίδος*

Ἦ **Υ** περ α γι α Θε ο το κε σω σον η
μας Ἦ

Τούς ἀτέκνους εὐτέκνους σύ, Μαριάμ,
ἔδειξας, καί τās στειρευούσας μητέρας, Κόρη,
ἐποίησας, Γοργοῦπήκοε, εὐφραινομένας ἐν
τέκνοις· τίς οὖν οὐκ ἐξίσταται τά μεγαλειά σου;

Ἦ **Τ**ους α τεκνους ευ τε εκνους Συ Μα ρι

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

α αμ ε δειξας και τας στειρουσας μη τε
ερας Κορη εποιησας Γοργο υπηκοε
ευφραινομενας εν τε εκνοις Τις ουν ουκ ε
ξισταται τα μεγαλεια σου
Υπερ αγια Θεο το κεσωσونه
μας

Βουλγαρία κηρύττει τῆς σῆς μορφῆς
θαύματα, ὧ Γοργοῦπήκοε Κόρη, δύσις, ἕωα τε·
κρήνη γάρ γέγονας βλύζουσα χάριτας πᾶσι τοῖς
προσκαλουμένοις σου τό θεῖον ὄνομα.

Βουλγα ρι α κη ρυ υ τ τει της Σ ης Μο ρ φ ης
θ αυ μα τα ω Γο ρ γο υ π η κ ο ε Κο ρ η
Δυ σις Ε ω α τε Κ ρ η ν η γ α ρ γ ε γ ο ν ας β λυ

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ζου σα χα ρι τας πα α σι ^ν τοις προ σκα λου με

νοις Σου το Θει ον Ο νο μα ^ρ

^ρ Δο ζα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι ^ρ

Τοῦ καρκίνου τό πάθος ἐκ τῆς χειρός οἴχεται τοῦ σεμνοῦ γυναιίου, Παρθένε, τῇ ἐπισκέψει σου· ὄθεν ἡ πάσχουσα, ἐκ τῆς ὀδύνης λυθεῖσα, χαίρουσα ἐκήρυττε τά χαριστήρια.

^ρ Του καρ κι νου το πα θος εκ της χει ρο

ος οι χε ται ^ρ του σε μνου γυ ναι ου Παρ θε

νε τη ε πι σκε ψει Σου ^Δ ο θεν η πα σχου σα

^ρ εκ της ο δυ νης λυ θει ει σα ^π χαι ρου σα ε

κη ρυτ τε τα χα ρι στη ρι α ^ρ

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Μ Γ
^Ϛ Ϟ Ϡ ϡ Ϣ ϣ Ϥ ϥ Ϧ ϧ Ϩ ϩ
^Ϛ Ϟ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

— — ϣ Ϡ ϡ Ϣ ϣ Ϥ ϥ Ϧ ϧ Ϩ ϩ
των αι ωνων α μην^Ϛ

Θαυμαστῶς ὠραιώθη ἡ σὴ εἰκὼν, πάντα γνε,
καὶ ὑπὲρ ἀκτῖνας ἡλίου φωτίζει ἅπαντας,
Γοργοῦπήκοε· τίς οὖν αὐτήν ἐπαινέσει, ἦνπερ
καὶ οἱ ἄγγελοι φόβῳ καλύπτουσιν;

Ϛ Ϟ Ϡ ϡ Ϣ ϣ Ϥ ϥ Ϧ ϧ Ϩ ϩ + Ϡ ϡ Ϣ ϣ Ϥ ϥ Ϧ ϧ Ϩ ϩ
^Ϛ Ϟ θαυμαστῶς ω ραι ω θη η ση ει κων

Ϡ ϡ Ϣ ϣ Ϥ ϥ Ϧ ϧ Ϩ ϩ Ϡ ϡ Ϣ ϣ Ϥ ϥ Ϧ ϧ Ϩ ϩ
Πα να γνε^Ϛ και υ περ ακτι νας η λι ου φω

Ϡ ϡ Ϣ ϣ Ϥ ϥ Ϧ ϧ Ϩ ϩ Ϡ ϡ Ϣ ϣ Ϥ ϥ Ϧ ϧ Ϩ ϩ
τι ζει α παν τας Δ Γορ γο υ πη κο ε^Ϛ τις

— — Ϡ ϡ Ϣ ϣ Ϥ ϥ Ϧ ϧ Ϩ ϩ Ϡ ϡ Ϣ ϣ Ϥ ϥ Ϧ ϧ Ϩ ϩ
ουν αυ την ε παι νε ε σει^π ην περ και οι Α γ γε

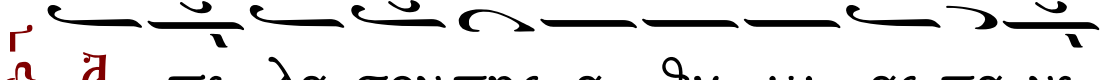

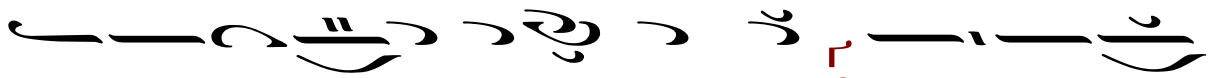

Ϡ ϡ Ϣ ϣ Ϥ ϥ Ϧ ϧ Ϩ ϩ Ϡ ϡ Ϣ ϣ Ϥ ϥ Ϧ ϧ Ϩ ϩ
λοι φο βω καλυ πτου σιν^Ϛ

Ἐπάκουσον, Γοργοῦπήκοε Κόρη
θεογεννήτορ, τάς ἰκεσίας, Παρθένε, τῶν δούλων
σου καὶ λύτρωσαι ἐκ παντοίων κινδύνων.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

πακουσον Γοργουπηκοε Κο

ρη Θεογεννηητορ τας ημων ικεσις

Παρθενετων δουλων σου και λυτρωσαι αι

+ εκ παντοιων κινδυνων

πέλασον τῆς ἀθυμίας τά νέφη ἐκ τῆς
φυχῆς μου καί χαράν, Ἄγνη, τῷ σῶ ἰκέτη
παράσχου μοι, ὡς τῆς χαρᾶς τό δοχεῖον
ὑπάρχουσα.

πελασον της αθυμις τα νε

φη εκ της ψυχη ης μου και χαραν αγνη

τωσω ικετη παρασχου μοι ως υπαρ

χουσα αα της χαρας το δοχειοοοο

οοον

Ὁ Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·
Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἶτα τὸ κάθισμα.

Πρεσβεία θερμή.

Πολέμοις, ἀγνή, πολλοῖς περικυκλούμενοι ἐχθρῶν ὄρατῶν καὶ ἀοράτων, Δέσποινα, σοὶ θερμῶς κραυγάζομεν, θραῦσον τὰ τούτων ὅπλα τῷ κράτει σου, καὶ εἰρηναίαν δός ἡμῖν ζωὴν τοῖς σοῖς οἰκέταις, Γοργοῦπήκοε.

Ἦχος ᾠ̇ Δι̇

Πο λε μοις α γνη πολ λοις πε ρι κυ
κλου με νοι εχ θρων ο ρα των και α ο ρα

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

των Δε σποι να ⁶ Σοι φερ μως κραυ γα ζο μεν
 φραυ στον τα του των ο πλα τω κρα α τει Σου ^Δ
 και ει ρη ναι αν δος η μιν ζω ην τοις Σοις
 οι κε ταις Γορ γο υ πη κο ε ^Γ

^Ω δὴ δ'
 Εἰσακήκοα, Κύριε

^Ἦχος ^πδὲ ^Γα

^χ ^Γ
^Γ ^Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η
 μας ^Γ

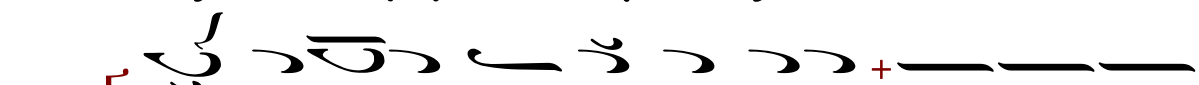

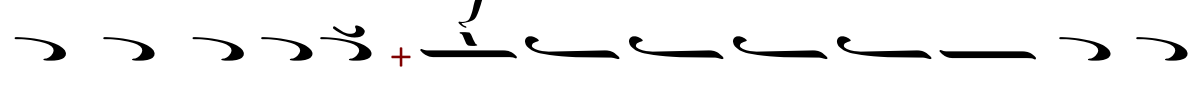

Εἰς τὰ πέρατα ἅπαντα ἡ θαυματουργός σου εἰκὼν τεθρύληται καὶ νῦν πάντες ἐν τῷ στόματι τὴν Γοργοῦπήκοον προφέρουσι.

^Γ ^Γ
^Γ ^Γ Εἰς τα πε ρα τα α παν τα ^Γ η Θ αυ

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

 μα τουρ γος Σου Ει κων τε θρυ λη ται ^Δ και νυν

 παν τες εν τω στο μα τι ^γ την Γορ γο υ πη

 κο ον προ σφε ρου σι ^Γ

^Γ ^Γ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η

 μας ^Γ

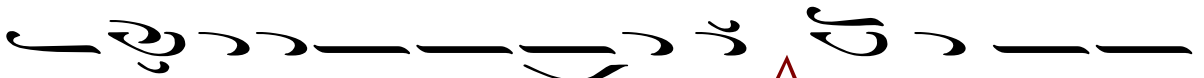

Καί κατ' ὄναρ, Παντάνασσα, ἀλλά καί καθ' ὕπαρ, Γοργουπήκοε, φαινομένη τά θαυμάσια ἐκτελεῖς ἐν κόσμῳ τά παράδοξα.

^Γ ^Γ και κατ ο ναρ Παν ταν ασ σα α αλ λα και

 καθ υ παρ Γορ γο υ πη κο ε ^Δ φαι νο με νη

 τα θαυ μα σια ε κτε λεις εν κο σμω τα πα

 ρα δο ζα ^Γ

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω

Πνευματι

Τίς σου, Κόρη, τό ὄνομα ἐν ἀνάγκῃ πάσῃ
ἐπεκαλέσατο και γοργῶς αὐτοῦ οὐκ ἤκουσας,
ὡς Γοργοῦπήκοος ὑπάρχουσα;

Τίς Σου Κορη το ονομα α εν α να

γκη παση ε πε κα λε σα το και γοργως αυ

του ουκηκουσας ως Γορ γο υ πη κο ος υ

παρχουσα

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Μακαρία γεγένησαι, ὦ Δοχειαρίου μονή
ἐπίσημε, τήν εἰκόνα γάρ ἐπλούτησας
Γοργοῦπηκούου τήν πανσέβαστον.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Μακαρια γεγενησαι αι ωδοχει
αριου Μονη επισημε την εικονα
γαρεπλουτησας Γοργουπηκοουτην
πανσεβαστον

*Ὡδὴ ε΄
Φώτισον ἡμᾶς,*

Υπεραγιαθεοτοκεσωσونه
μας

Πως σου την μορφην ο αναξιος θεασωμαι,
Γοργουπηκοε παντανασσα, μεμολυσμενοις
οφθαλμοις μου την πανασπιλον;

Πως σου την μορφην ο αναξιος θε
ασωμαι Γοργουπηκοε Παντανασσα
τοις κεχραμενοις οφθαλμοις μου την παναχραν

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

τον
μας
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η
μας

Θάλασσα καί γῆ τῆς εἰκόνοσ σου τά θαύματα, Γοργοῦπήκοε, κηρύττουσι, τῶν σῶν χαρίτων γάρ ταῦτα ἄμφω ἀπήλαυσαν.

Θα λασ σα και γη της ει κο νος Σου τα
θα αυ μα τα Γορ γο υ πη κο ε κη ρυτ του σι
των Σων χα ρι των γαρ ταυ τα αμ φω α πη λαι
σαν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Κλέπτῃν φανεροῖς τόν τά χρήματα
συλήσαντα τά τοῦ πλησίον, Μητροπάρθενε, καί
ἀποδίδως δικαίως ταῦτα τῷ ἔχοντι.

Κλε πτην φα νε ροις τον τα χρη μα τα
συ λη ησαν τα του πλησι ον Μη τρο παρ θε
νε **κ** και α πο δι δως δι και ως ταυ τα τω ε χον
τι **κ**

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην **κ**

Εἶδος το σεπτόν ἐμφερείας σου, Πανύμνητε,
ὡς φῶς λαμπρύνει πάντας βλέποντας καί
προσκυνεῖν αὐτό πείθει καί κατασπάζεσθαι.

Ει δος το σεπτονεμ φε ρει ας Σου Πα
νυ υ μνη τε ως φως λαμ πρυ νει παν τας βλε πον

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

τας ^ν και προ σκυ νειν αυ το πει θει και κα τα
σπαζεσθαι ^ρ

*ῶδῆς'
Τὴν δέησιν ἐκχεῶ*

^ρ ^ρ ^ρ ^ρ ^ρ ^ρ ^ρ ^ρ
^ρ ^ρ ^ρ ^ρ ^ρ ^ρ ^ρ ^ρ
μας ^ρ
^ρ ^ρ ^ρ ^ρ ^ρ ^ρ ^ρ ^ρ
μας ^ρ

Φιλόστοργος ὥσπερ μήτηρ, Δέσποινα,
ὄραθεισα προσεκάλεις τὸν παῖδα πρὸς ἑαυτήν,
ἕως οὗ ἐλυτρώσω ἐκ τῆς χειρός τῶν ληστῶν,
Μητροπάρθενε· ἀλλ' εὐροιμέν σε καὶ ἡμεῖς οἱ
σοὶ δοῦλοι μητέρα φιλόστοργον.

^ρ ^ρ ^ρ ^ρ ^ρ ^ρ ^ρ ^ρ
^ρ ^ρ ^ρ ^ρ ^ρ ^ρ ^ρ ^ρ
γο ο ος ω σπερ Μη τηρ Δε σποι να ο ρα θει
^ρ ^ρ ^ρ ^ρ ^ρ ^ρ ^ρ ^ρ
^ρ ^ρ ^ρ ^ρ ^ρ ^ρ ^ρ ^ρ
σα προ σε κα λεις τον παι δα προς ε αυ την ^ν
^ρ ^ρ ^ρ ^ρ ^ρ ^ρ ^ρ ^ρ
ε ως ου ε λυ τρω σω εκ της χει ρος των

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

λη στων Μη τρο παρ θε νε **α** αλλ ευ ροι μεν Σε

και η μει ει εις **α** οι Σοι δου λοι Μη τε ρα φι λο

στορ γον **α**

α Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η

μας **α**

Οὐκ ἔχομεν οἱ οἰκτροὶ οἰκέται σου ἄλλην
πλήν σου προστασίαν καὶ σκέπην· σιό, Ἄγνή, ἐκ
καρδίας βοῶμεν, ἀπὸ κινδύνου παντός
ἐλευθέρωσον τὴν μάνδραν σου τὴν ἱεράν καὶ
πιστοὺς τοὺς πρὸς σέ καταφεύγοντας.

α Ουκ ε

χο με ε εν οι οικτροι οι κε ται Σου αλλην

πλην Σου προ στα σι ι αν και σκε πην **α** δι ο Α

γνη εκ καρ δι ας βο ω ω μεν **α** α πο κιν δυ

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

νοου παντος ελευθερωσον ^Γτην Μανδραν σου

την Ιεραααν ^Γκαι πιστους τους προς Σε κα

ταφευγοντας ^Γ

^Γ ^Γ Δοξα Πατρι και Υι ω και αγιω

Πνευματι ^Γ

Ως ἔσωσας θαλαττίου κλύδωνος τούς φωνήσαντας τήν θείαν σου κλήσιν, οὕτως ἡμᾶς αἰσθητοῦ ναυαγίου καί νοητοῦ, Θεοτόκε, διάσωσον καί ὄρμισον εἰς γαληνοῦς σωτηρίας λιμένας τούς δούλους σου.

^Γ ^Γ Ὡς εσωσας αας θαλαττιου κλυδω

⁺ νος τους φωνησαντας την θειειαν σου κλησιν

^ν ^χ ουτως ημας αισητου ναυαγιου ^κ και

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

νο η του Θεο το κεδι α σω σον και ορ μι
σον εις γα λη νου ου ους σω τη ρι ας λι
με νας τους δου λους σου

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην

Ο κόσμος σε σωτηρίαν κέκτηται και θερμήν
έν πειρασμοίς προστασίαν· ὅθεν, Ἄγνη, τῆ
σεπτῆ σου εἰκόνα ἀπανταχόθεν προστρέχουσιν
ἄνθρωποι καί πάντες σε καταφυγήν καί
παράκλησιν, Κόρη, εὐρίσκουσιν.

Ο κο σμος
Σε ε ε σω τη ρι αν κε κτη ται και θε ρμη ν
εν πει ρα σμοι οις προ στα σι αν ο θε ν Α γνη τη
σε πτη σου ει κο ο νι α παν τα χο θε ν

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

προστρεχουσιν ανθρωποι και απαντες γο
ργωσ αυτωων σε υπηκοον Κορηευρι
σκουσι

Επάκουσον, Γοργουπήκοε Κόρη
θεογεννήτορ, τάς ίκεσίας, Παρθένε, τών δούλων
σου καί λύτρωσαι έκ παντοίων κινδύνων.

Επάκουσον Γοργο υπηκοε Κο
ρη Θεογεννητορ τάς ημων ικεσίας
Παρθενε των δουλων σου και λυτρωσαι αι
εκ παντοιων κινδυνων

Απέλασον τής άθυμίας τά νέφη έκ τής
ψυχής μου καί χαράν, Άγνή, τῷ σῶ ίκέτη
παράσχου μοι, ὡς τής χαρᾶς τό δοχείον
ύπάρχουσα.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ἄ πε λα σον της α θυ μι ας τα νε
φη εκ της ψυ χη ης μου και χα ραν αγ νη
τω σω ι κε τη πα ρα σχου μοι ως υ παρ
χου σα α α της χα ρας το δο χει ο ο ο ο
ο ο ον

Ὁ Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορὸς ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·
Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Κοντάκιον

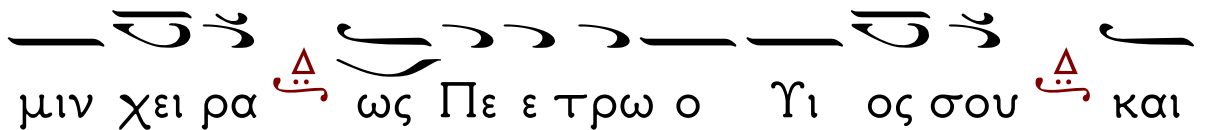
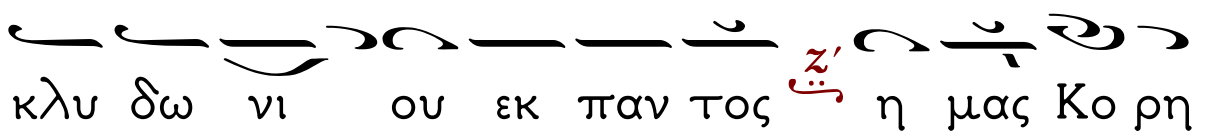

Προστασία τῶν Χριστιανῶν Ἦχος β΄

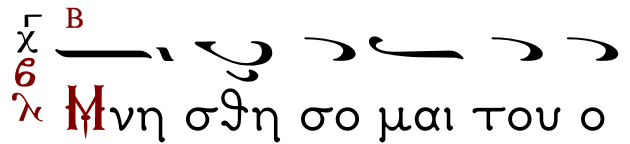
Ἐν πελάγει δεινῷ τοῦ βίου χειμαζόμενοι
καί παντοίων παθῶν τρικυμίαις ποντούμενοι
καί σάλῳ περιπίπτοντες, Παρθένε, πειρασμῶν,
εἰς μορφὴν σου τὴν σεπτὴν καταφεύγομεν
θερμῶς ὡς εἰς λιμένα εὐδίου· ἔκτεινον ἡμῖν
χεῖρα ὡς Πέτρῳ ὁ Υἱός σου καί κλυδωνίου ἐκ
παντός ἡμᾶς, Κόρη, λύτρωσαι.

Κοντάκιον

Προστασία τῶν Χριστιανῶν Ἦχος β΄

Ἐν Πε λα γει δει νω του βι ου χει μα
ζο με νοι και παν τοιων πα θων τρι κυ μι
αις πον του ου με νοι και σα λω πε ρι πι
πτον τες Παρ θε νε πει ρα σμων εις μορ
φην Σου την σεπτην κα τα φευ γο μεν θε ρμωσ
ως εις λι με να ευ δι ον εκτει νον η

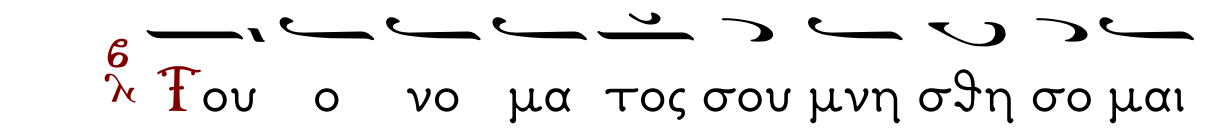
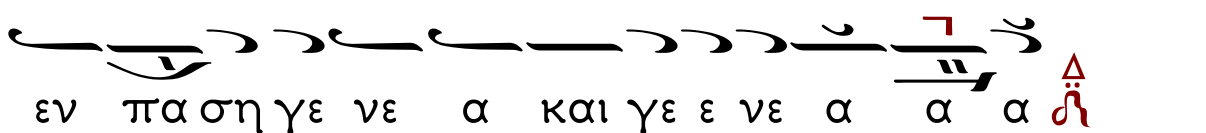

 μιν χει ρα ^Δ ως Πε ε τρω ο Υι ος σου ^Δ και

 κλυ δω νι ου εκ παν τος ^{ζ'} η μας Κο ρη

 λυ υ τρω ω ω ^Δ σαι αι

Προκείμενον. Ἦχος δ' ^Γ ^Β

 Μνη σθη σομαι του ο

 νο μα τος σου εν παση γε νε α και γε νε α

(Δίς)

⁶ ^λ Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ
 κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου,
 καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ
 Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

⁶ ^λ Του ο νο μα τος σου μνη σθη σομαι

 εν παση γε νε α και γε ε νε α ^Δ α α ^Δ

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν

Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ Χορὸς. Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ' χῦμα).

Ὁ Ἱερεὺς: **Σοφία.** Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορὸς. Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκάν ἁγίου
Εὐαγγελίου τό Ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς
κώμην τινά, γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα,
ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε
ἦν ἀδελφή, καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ
παρακαθήσασα παρά τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ,
ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ ἢ δὲ Μάρθα
περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν, ἐπιστᾶσα
δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου
μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἶπε οὖν αὐτῇ ἵνα
μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ
τυρβάζῃ περὶ πολλὰ, ἐνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία
δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ
ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ
λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν

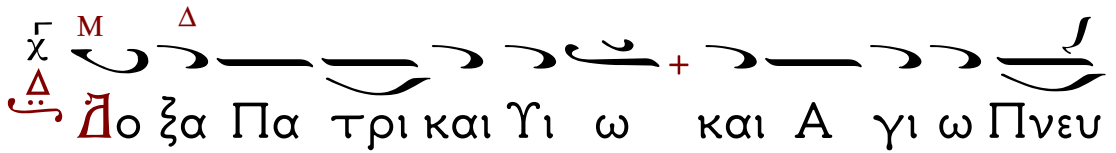

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ
βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς
δὲ εἶπε· Μενοῦν γε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν
λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

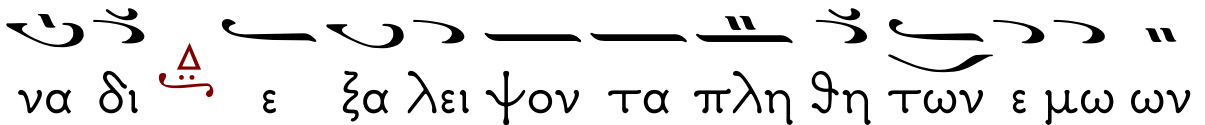
Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος Δι

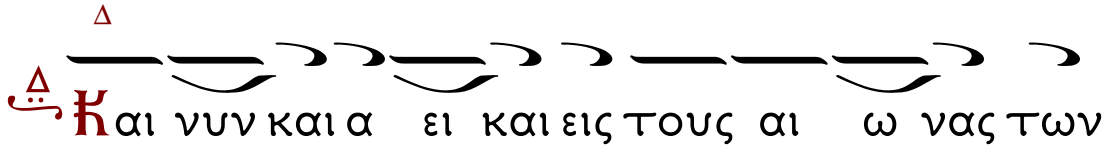

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

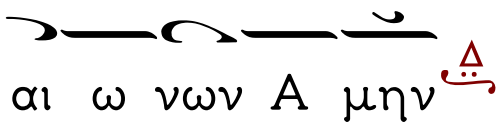

μα τι

Πα τερ Λο γε πνευ μα τρι ας η ε εν μο

να δι ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ν

εγκλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην

Γοργουπηκού ταῖς θείαις ἰκεσίαις
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

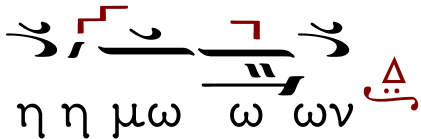
Γορ γο υ πη κο ου ταις θει αις ι ι κε σι
αις ε ζα λει ψον τα πλη θη των εμωων εγ
κλη μα των

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη
θος των οικ τιρ μων σου ε ζα λει ψον το α
νο μη μα αμου

Πάντων τά αιτήματα, Γοργουπήκοε Κόρη,
πλήρωσον τῶν δούλων σου τῶν εἰς σέ ἐκ
πίστεως προσιόντων σοι καί τήν σήν, ἄχραντε,
ἐπικαλουμένων ἀρωγήν τε καί ἀντίληψιν· ἐκ
πάσης θλίψεως καί ἀσθενειῶν καί κακώσεων
ψυχῆς ὁμοῦ καί σώματος ἅπαντας ἡμᾶς
ἐλευθέρωσον, ἵνα σέ ὑμῶμεν δοξάζοντες
Χριστόν τόν σόν Υἱόν, ὄν ἐκδυσώπει, πανύμνητε,
σῶσαι τάς ψυχάς ἡμῶν.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Παν των τα αι τη μα τα α Γορ γο υ
πη κο ε Κο ρη πλη ρω σον των δου λων
σου των εις Σε εκ πι στε ω ως προ σι ον
των Σοι και την Ση ην Α χραν τε ε πι
κα λου με ε ε νων α ρω γη ην τε και
αν τι λη ψιν εκ πα σης θλι ψε ως και ασθε
νει ων και κα κω σε ων ψυ χης ο μου και σω
μα τος α παν τας η μας ε λευ θε ρω σον
να Σε υ μνω ω ω μεν δο ξα ζον τες
Χρι στον τον Σον Υι ον εκ δυ σω πει
Πα νυ μνη τε σω σαι τας ψυ χα α α ας

η η μω ω ων

Ὁ Ἱερεὺς: **Γ**ῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου,
καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Ἱερεὺς. **Ε**λέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ Χορὸς: **Λ**μήν.

ᾠδὴ ζ'.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

ᾠχος πλδ Νη Γα

ἁ γ̣ ρ̣
δ̣ Υ̣ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η

μας δ̣

Τοῖς τυφλοῖς ἐχαρίσω ὀφθαλμῶν τήν τοῦ βλέπειν, Κόρη, ἐνέργειαν· ἀλλά καί ψυχῆς κόρας ἡμῶν καταφώτισον καί τοῦ σώματος, ἄχραντε, ὅπως ὑμνῶμεν ἀεὶ σεπτά σου μεγαλεῖα.

δ̣ ρ̣
Τοις τυ φλοις ε χα ρι ι σω ο φθαλμων
την του βλε πειν Κο ρη ε νερ γει αν δ̣ αλ λα ψυ
χης τας κο ρας η μων κα τα φω τι ι σαις χ̣ και
του σω μα τος Α χραν τε δ̣ ο πως υ μνω μεν α ει
σε πτα σου μεγα λει α δ̣

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η

μας

Τοῖς κωφοῖς τό ἀκούειν ἐδωρήσω, Μαρία Γοργοῦπήκοε· ἀλλά καί ἡμῶν πάντων διάνοιξον τά ὦτα τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος, ὅπως ὑμνῶμεν ἀεί σεπτά σου μεγαλεῖα.

Τοῖς κω φοῖς το α κου ου ειν ε δω ρη

σω Μα ρι α Γορ γο υ πη κο ε ἀλ λα και η

μων παν των δι α νοι ζον τα ω ω τα της

ψυ χης και του σω μα τος ὅ πως υ μνω μεν α ει

σε πτα σου μεγα λει α

Δο ζα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Τῆς πληγῆς τῆς ἀκρίδος ὥσπερ πάλαι ἐρρύσω τοὺς προσφυγόντας σοι, οὕτως ἡμᾶς ἐκ ταύτης καὶ πάσης ἄλλης βλάβης ἀπολύτρωσαι, Δέσποινα, ὅπως ὑμνῶμεν αἰεὶ σεπτὰ σου μεγαλεῖα.

Γ
Α Τ η ς π λ η γ η ς τ η ς α κ ρ ι ι δ ο ς ω σ π ε ρ π α
λ α ι ε ρ ρ υ σ ω τ ο υ ς π ρ ο σ φ υ γ ο ν τ α ς Σ ο ι ο υ
τ ω ς η μ α ς ε κ τ α υ τ η ς κ α ι π α σ η ς α λ λ η ς β λ α α
β η ς α π ο λ υ τ ρ ω σ α ι Δ ε σ π ο ι ν α ο π ω ς υ
μ ν ω μ ε ν α ε ι σ ε π τ α σ ο υ μ ε γ α λ ε ι α

Μ Γ
Α Κ α ι ν υ ν κ α ι α ε ι κ α ι ε ι ς τ ο υ ς α ι ω ν α ς
τ ω ν α ι ω ν ω ν α μ η ν

Ως ἠνώρθωσας πρῶην τόν παράλυτον, Κόρη Γοργοῦπήκοε, οὕτως ἡμᾶς κατ' ἄμφω θερμῇ σου προστασίᾳ παρειμένους ἀνόρθωσον, ὅπως ὑμνῶμεν αἰεὶ σεπτὰ σου μεγαλεῖα.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

^Γ Ως η νωρ θω σας πρω ωην τον πα ρα
 λυ τον Κο ρη Γορ γο υ πη κο ε ου τως η
 μας κατ αμ φω θερ μη σου προ στα σι ι α πα
 ρει με νους α νορ θω σον ο πως υ μνω μεν
 α ει σε πτα Σου μεγα λει α
 Ὡς ἡ'. Τὸν Βασιλέα ὑπερ α γι α Θε ο το
 κε σω σον η μας

Ἀπό παντοίων ἀρρωστημάτων, Παρθέने,
 ἡμᾶς ῥῦσαι θερμῇ σου προστασίᾳ, ὥπερ
 τούτων, Κόρη, πολλοὺς ἐρρύσω πάλαι.

^Γ Ἀπο παν τοι οι ων αρ ρω στη μα των
 Παρ θε νε η μας ρυ σαι θερ μη Σου προ στα

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

σι α ^γω σπερ του των Κο ρη πολ λους ερ ρυ σω

πα λαι ^ρ

^ρΥ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η

μας ^ρ

Πηγή θαυμάτων, Γοργουπήκοε Κόρη, ἡ εἰκὼν σου δέδεικται τῷ κόσμῳ, ἐξ' ἧς οἱ διψῶντες ἀρύονται εἰς κόρον.

^χ ^ρΠη γη θαυ μα α των ^χ Γορ γο υ πη κο

ε Κο ρη ^ρ η Ει κων σου δε δει κται τω κο

σμο ^γω ^ρ εξ ης οι δι ψων τες α ρυ ον ται εις

κο ρον ^ρ

^ρ Δο ζα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

— — — — —
Πνευ μα τι ρ

Α πολωλότα σύ φανεροῖς, Θεοτόκε, καί
παρέχεις χαράν τοῖς εὐρουῖσιν· ὡς πολλή
ὑπάρχει εἰκόνοσ σου ἡ χάρις.

ρ ρ Α πο λω λο τα Συ φα νε ροις Θε ο
το ο κε ρ και πα ρε χεις χα ρα αν τοις ευ ρου σιν
ρ ρ ως πολ λη υ πα αρ χει Ει κο να Σου η

χα ρις ρ
ρ ρ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην ρ

Τῇ προσταγῇ σου, Γοργοῦπήκοε Κόρη,
πειθαρχοῦσι πάντα τά στοιχεῖα, ἐξ ὧν πάντας
ῥύη τοὺς σέ προσκαλουμένους.

ρ ρ Τ η προ στα γη Σου Γορ γο υ πη κο ε

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Κο ο ρη ^Δ πει θαρ χου σι παν τα τα στοι χεια ^ν
εξ ων παν τας ρυ υ η τους Σε προ σκα λου
με νους ^Γ

Ὡδὴ θ'
Κυρίως Θεοτόκον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η

μας

Συνάχθητε προθύμως πρό τῆς σεπτῆς εἰκόνης Δοχειαριτίσσης νοσοῦντων συστήματα, ὁ ἰατρός γάρ ἐν ταύτῃ μένει ὁ ἄμισθος.

Συ να χθη τε προ θυ μως εν Μο νη τη

θει α Δο χει α ρι ου νο σουν των συ στη μα

τα ο Ι α τρος γαρ εν τα αυ τη με νει ο

α μισθος

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η

μας

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Εικών ἡ ἱερά σου ἄλλη ἀναδείχθη τοῦ
Σιλωάμ κολυμβήθρα, Πανύμνητε,
ἀποκαθαίρουσα νόσους ψυχῆς καί σώματος.

Εἰ κων ἡ ἱε ρα σου αλ λη α νε
δει χθη του Σι λω αμ κο λυμ βη θρα Πα νυ μνη
τε α πο κα θαι ρου σα νο ο σους ψυ χης και
σω μα τος

Δο ζα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι

Μονῆς Δοχειαρίου ὡς λαμπάς ἐξῆλθε τῆς
Θεοτόκου εἰκὼν ἡ πανσέβαστος καί καταλάμπει
τούς ταύτην πιστῶς γεραίροντας.

Μο νης Δο χει α ρι ου ως λα μπας ε
ξη λθη της Θε ο το κου Ει κων η παν σε βα στος

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

κα και κα τα λα μπει τους Τα αυ την πι στως γε ραι

ρον τας

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Εικόνοι τῆ ἁγία Γοργοῦπηκόου οἱ ἐν κινδύνοις προσπεύσατε ἅπαντες καὶ τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἄφθονον λήψεσθε.

Ει κο νι τη α γι α Γορ γο υ πη

κο ου οι εν κιν δυ νοις προ σπευ σα τε α παν τε ς

και των θαυ μα των την χα α ριν α φθ ο νον λη

ψε σθε

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Χερουβίμ καί ένδοξοτέραν άσυγκρίτως τών
Σεραφίμ, τήν άδιαφθόρως Θεόν Λόγον
τεκοῦσαν, τήν ὄντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνομεν.

Μεγαλυνάρια $\overline{\chi}$
Α Ἄ ξι ον ε στιν ως α λη

θως Δ μα κα ρι ζειν σε την Θε ο το κον Δ την

α ει μα κα ρι στον και πανα μω μη τον και

Μη τε ρα του Θε ου η μων $\overline{\chi}$ Την τι μι ω τε

ραν των Χε ρου βει ειμ Δ και εν δο ζο τε ραν

α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ Δ την α δι α φθ ο

ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν Δ την ον τως Θε

ο το κον Σε μεγαλυνομεν Δ

Ὁ Ἱερεὺς θυμιᾷ τὸ Ἅγιον Θυσιαστήριον, τὰς Ἁγίας
Εἰκόνας, καὶ τὸν Λαόν, ἢ τὸν οἶκον ὅπου ψάλλεται ἢ
παράκλησις καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα
μεγαλυνάρια.

Γοργουπηκού τήν θαυμαστήν καί σεπτήν
εἰκόνα προσκυνήσωμεν, ἀδελφοί, θαύματα
τελοῦσαν καὶ βρύπυσαν ἰάσεις καὶ ταύτην μετὰ
πόθου κατασπασώμεθα.

Γορ γο υ πη κο ου την θαυμαστην και
σεπτην Ει κο να προ σκυ νη σω μεν α δελ φοι
θαυ μα τα τε λου σαν και βρυ ου σαν ι α σεις
και ταυ την με τα πο θου κα τα σπα σω με
θα

Ἔχοντες εἰκόνα σου τήν σεπτήν, ἀνύμφευτε
Κόρη, ὡς προπύργιον ὄχυρόν, προσφεύγομεν
ταύτη καιρῶ τῶ τῶν κινδύνων καὶ ἐπηρείας
πάσης ἀπολυτρούμεθα.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ἐχοντες Εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν
ἀνυμφευτέ Κοορήως προπυργίον ὀχυ
ρον ἀπροσφευγόμενταυτῆκαιρωτῶτωνκιν
δυνῶν ^Δ9 και ἐπηρείας πασης ἀπολυ
τρουμεθα

Νῦν καιρός ἀνάγκης ἦλθεν ἡμῖν, νῦν
παρέστη χρεία βοήθειας, Κόρη, τῆς σῆς·
λύτρωσαι οὖν πάσης ἀνάγκης καὶ κινδύνου καὶ
χεῖρα βοήθειας τάχιστα ὄρεξον.

Ἐνυμ καιρος ἀναγκης ἦλθεν ἡμῖν
παρεστη χρεία βοήθειας Κορητης Σης
λυτρωσαι οὖν πασης ἀναγκης και κινδυνου
^Δ9 και χεῖρα βοήθειας τάχιστα ὄρε

ζον

Γ

Ἐχει μὲν, Παρθένε, ὁ οὐρανὸς σῶμα καὶ ψυχὴν σου ἕξαστραπτοντα φαεινῶς, ἔχει δὲ μορφὴν σου μονὴ Δοχειαρίου τὴν ἐπικαλουμένην Γοργοῦπήκοον.

 Γ **Ε** χει μεν Παρ θε νε ο Ου ρα νος Γ Σω
 μα και ψυ χη ην Σου ε ζα στρα πτον τα φα ει
 νως Γ ε χει δε μορ φην Σου Μο νη Δο χει α
 ρι ου Δ την ε πι κα λου με νην Γορ γο υ πη
 κο ον Γ

Ἄρον σου τὰ ὄμματα, Μαριάμ, καὶ ἴδε εὐσπλάχνως τοὺς εἰκόνι σου τῇ σεπτῇ παρεστῶτας, Κόρη, καὶ σέ παρακαλοῦντας, καὶ πλήρωσον αἰτήσεις τούτων, πανύμνητε.

 Γ **Ἄ** ρον σου τα ο ομ μα τα Μα ρι αμ Γ

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

καὶ ἰδεὺςπλααχνῶς τοὺς εἰκόνη σου τῆ
σεπτῆ^Γ παραστώτας Κοορη καὶ Σεπα
ρακαλοῦντας^Δ καὶ πληρωσον αὐτῆς
τουτων Πανυμνητε^Γ

Ἰδοιμι, Παρθένε, ψυχορραγῶν ἐν καιρῷ
θανάτου τὴν εἰκόνα σου τὴν σεπτῆν,
παραμυθουμένην καὶ ἰλαρῶς ὀρῶσαν καὶ ὄψεις
τῶν δαιμόνων ἀποδιώκουσαν.

Ἰδοιμι Παρθενε ψυχορραγῶν ἐν
καιρω θανατου την Εικόνα σου την σεπτῆν
παραμυθουμένην και ἰλαρῶς ὀρῶσαν
καὶ ὄψεις τῶν δαιμόνων ἀποδιώ
κουσαν^Γ

Τέτρωμαι τῷ πόθῳ σου, Μαριάμ, φλέγει με ὁ ἔρωσ καθορᾶν σου τῆς ἱερᾶς εἰκόνας, Παρθένε, τό κάλλος καί τήν δόξα, καί κόρον οὐ λαμβάνω τοῦ μεγαλύνειν σε.

 Γ Τε τρωμαι τω πο ο θω σου Μα ρι αμ α

 φλε γει με ο ε ε ρωσ κα θο ρα αν σου της ι

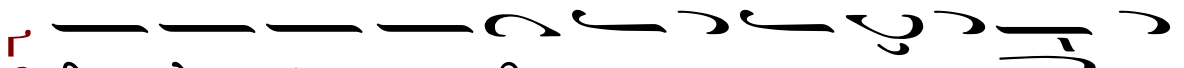

 ε ρας α Ει κο νος Πα ρ θε νε το κα λ λος και

 την δο ζαν α και κο ρον ου λαμ βα νω του με

 γα λυ νειν Σε α

Τί ἀνταποδώσομεν οἱ οἰκτροί δοῦλοί σου, Παρθένε, ἀντί χάριτος τῆς πολλῆς, ἥνπερ ἀνεδείξω ἡμῖν χαρισαμένη εἰκόνα σου τήν θείαν πλοῦτον οὐράνιον;

 Γ Τι αν τα πο δω σο μεν οι οικ τροι οι οι

 α δου λοι σου Πα ρ θε νε αν τι χα ρι τος της

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

πολλης ρην περα νε δει ει ζω η μιν χα ρι
σα με νη Δει κο να Σου την θει ει αν Δ πλου
τον ου ρα νιον ρ

Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων αἰ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

ρ Π α σ α ι τ ω ν Α γ γ ε λ ω ν α ι σ τ ρ α τ ι α ι
Π ρ ο δ ρ ο μ ε Κ υ ρ ι ο υ ο υ Α π ο σ τ ο ο
λ ω ν η δ ω δ ε κ α ς ρ ο ι Α γ ι ο ι Π α α ν τ ε ς μ ε
τ α τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ ρ ποι η σα τε π ρ ε
σ β ει α ν ε ι ς τ ο σ ω θ η ν α ι η μ α α α α α α
α ς ρ

Ὁ Ἀναγνώστης

Ἀμήν. Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ')

Δόξα. Καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ᾠχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ὡς θεόβρυτον κρήνην τῶν αὐλῶν χαρίτων σου, τὴν θαυματουργόν σου Εἰκόνα, Θεοτόκε, πλουτίσαντες· ἐκ ταύτης τῶν θαυμάτων τάς ῥοάς ἀντλοῦμεν δαψιλῶς ὡς ἐξ Ἑδέμ. Σὺ γάρ Γοργοῦπήκοος βοηθός πέλεις τῶν ἐκβοώντων σοι· Δόξα τοῖς σοῖς χαρίσμασιν, ἀγνή, δόξα τῇ παρθενίᾳ σου, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου ἀνεκφράστῳ προνοίᾳ, ἄχραντε.

ΔΕΝ ΨΑΛΛΟΝΤΑΙ

ᾠχος λ̄ — Δῑ

^χ ^Δ ^Β
 Ἐ λε η σον η μας Κυ ρι ε ε λε
 η σον η μας ^ε πα σης γαρ α πο λο γι ας α
 πο ρου ουν τες ^Δ ταυ την σοι την ι κε σι αν
 ως Δε σπο τη ^Δ οι α μαρ τω λοι προ σφε ρο
 μεν ^Δ ε λε η σον η μας ^ε
^Μ
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

γι ω Πνευμα τι ^Δ
^χ ^Δ ^{Γ Δ}
^Δ Κυρι ε ε λε η σον η μας ^Δ ε πι
^B
σοι γαρ πε ποι θα μεν ⁶ μη ορ γι σθη ς η μιν σφο
^Δ ^B
δρα μη δε μνη σθη ς των α νο μι ω ω ν η μων
⁶
αλλ ε πι βλε ψον και νυν ως ευ σπλα γ χνος
^Δ ⁺
και λυ τρωσαι η μας εκ των εχ θρων η μων
^Δ ^B
⁶ συ γαρ ει Θε ος η μων ^Δ και η μεις λα ος σου
⁶ ⁺
παν τες ερ γα χει ρων σου και το ο νο
⁺ ⁶
μα σου ε πι κε κλη με θα ⁶
^χ
^Δ και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην ^Δ

^χ
 Της ευσπλαγχνίας την πυληνά νοι
 ζονημιν ^Δ ευλογημενη Θεοτοκε ^ε
 ελπίζοντες εις σε μη αστοχησωμεν ^Δ
 ρυσθειημεν δια σου των περιστασέων
^ε συ γαρ ειησωτηρια ^{ζ'} του γεν
 νους των Χριστιανών ^χ ^Δ

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατά τὸ
 μέγα ἐλεὸς Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν
 καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ
 Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
 ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὀνόματα).

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τὸν ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καί, διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· **Κ**ύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· **Ἐ**τι δεόμεθα καί ὑπέρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· **Κ**ύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· **Ἐ**πάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· **Κ**ύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· **Ὅ**τι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· **Ἀ**μήν. **Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ**

Ὁ Ἱερεύς· **Σ**οφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ε**ὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς· **Ὁ** ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν .

Ὁ Ἀναγνώστης· **Σ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός,

τήν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεύς· Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· Δόξα... Καὶ νῦν... , Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς· Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ

καὶ Ἄννης, (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τὸν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας τούς τήν θείαν καί σεπτὴν σοῦ ἀσπαζομένους εἰκόνα, Γοργοῦπήκοε σύ, νόσων ἐλευθέρωσον ψυχῆς καὶ σώματος, ἐξ ἔθνῶν ἐπιθέσεως, λιμοῦ, λοιμοῦ, Κόρη, ἀκρίδος, χαλάζης τε καὶ πάσης μάστιγος· ἵνα ἐκ παντοίων κινδύνων πάντοτε λυτρούμενοι πάντες σοῦ τό θεῖον ὄνομα δοξάζωμεν.

Εἶτα ψάλλονται ψάλλονται τὰ παρόντα τροπάρια.

Ἦχος β'.

Πάντων προστατεύεις ἀγαθή.

Ἦχος Δι

Π α αν τα ας τους τη ην θει αν και σε
πτην σου α σπα ζο με νους ει κο ο να
Γορ γο υ πη κο ε νο σων ε λευ θε ρω
σον ψυ χης και σω ω μα α α τος Εξ

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ε θνωνε πι θε σε ως^ϝ λι μου λοιμου Κο ο
ρη^{ζ'} α κριδος χαλα ζης τε καμπης και α αλ
λης πληγης^Δ ι ι να α εκ παν τοιων κιν δυ
υ νων^{ζ'} παν το τε λυ τρου με νοι πα αν
τες^ϝ σου το θειον ο νομαδο ζα ζωμεν^Δ

Δέσποινα, πρόσδεξαι τάς δεήσεις τῶν δούλων σου καί λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπό πάσης ἀνάγκης καί θλίψεως.

^Δ Δέσποινα α προσδεξαιαι τας δε ησεις
των δουλων σου^Δ και λυ τρωσαι η μας^ϝ
α πο πασης α να αγκης και αι θλιψεως^Δ

Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπό τήν σκέπην σου.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ἁ Ἰ η ν πα σ α ν ε ε λ πι δ α μ ο υ ε ι ς σε α ν α α
τι θ η μι Ἁ Μη τ ε ρ τ ο υ Θε ο υ φ υ λ α ζ ο ν με
υ π ο τ η η ν σ κ ε π η ν σ ο υ ο υ Ἁ

Ὁ Ἱερεύς: Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καί
σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μουσική Καταγραφή - Καλλιτεχνική ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.